

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

Luty 2007

20

W święto Ofiarowania Pańskiego Kościół dziękuje Panu Bogu za dar życia poświęconego w szczególny sposób Panu Bogu. Ojciec Święty Jan Paweł II mówił do nas 10 lat temu: „Żywię także nadzieję, że obchody «Dnia Życia Konsekwowanego», który ustanowiłem w tym roku, będą okazją do poznawania przez duchowieństwo i wiernych piękna drogi rad ewangelicznych, wyrażania Bogu wdzięczności za ten dar i rozwijania duszpastersstwa powołań”. Gromadząc się na modlitwie i słuchając nauczania Ojca Świętego, my również pragniemy dziś poznawać piękno życia konsekrowanego i wspomagać wszystkich wezwanych na tę drogę.

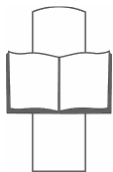
PIĘKNO ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: Jeszcze niedawno mówiąc o „powołaniu” mieliśmy na myśli niemal wyłącznie księży i siostry zakonne. Dziś lepiej uświadamiamy sobie, że każdy człowiek jest powołany i wybrany przez Boga, a każdy chrześcijanin poświęcony Bogu i wezwany do naśladowania Chrystusa. Każdy chrześcijanin jest osobą konsekrowaną, poświęconą Panu Bogu poprzez sakramenty chrztu i bierzmowania. Zgodnie z nauką Soboru Watykańskiego mówimy dziś jednak o „nowej i szczególnej konsekracji” w odniesieniu do tych ludzi, którzy ślubowali Panu Bogu życie według rad ewangelicznych. Czystość, ubóstwo i posłuszeństwo to trzy rady, które ślubują wszyscy zakonnicy. Na różny sposób życie konsekrowane praktykują również członkowie instytutów świeckich i stowarzyszeń życia apostołskiego, a także pustelnicy, konsekrowane dziewice i wdowy. Zażyczymy te wszystkie osoby Matce Bożej, by potrafiły wypełnić powierzone im zadania.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” oraz śpiewają pieśń „Matko, która nas znasz”.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie” (Ef 1, 3-5a).

PROWADZĄCY: Św. Paweł uczy nas, że wszyscy byliśmy wybrani i umiłowani „już przed założeniem świata”. Jan Paweł II jego słowami powitał osoby konsekrowane podczas szóstej pielgrzymki do Polski, przypominając, że to właśnie one mają przypominać wszystkim ludziom o ich powołaniu do świętości. Wsłuchajmy się w jego słowa:

LEKTOR Z orędzia Ojca Świętego Jana Pawła II do osób konsekrowanych (orędzie to nie zostało wygłoszone, lecz przekazane w Częstochowie – 4.06.1997): „«Niech będzie błogosławiony Bóg» za dar powołania do życia konsekrowanego. Za ten dar trzeba Go nieustannie wielbić i składać Mu dziękczynienie. On wybrał was przed wiekami w Jezusie Chrystusie i przeznaczył dla siebie z miłości. Każdy z was doświadczył w życiu szczególnego spotkania z Chrystusem, podczas którego usłyszał w głębi serca tajemnicze wezwanie: «Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!» (Mt 19, 21). W przeciwieństwie do ewangelicznego młodzieńca odpowiedzieliście na to zaproszenie wspaniałomyślnie, wstępując na drogę rad ewangelicznych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Łaskę powołania przyjęliście sercem otwartym, jak «drogocenną perłę» (Mt 13, 46)”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń: „Barka” – 1 zw. („Pan kiedyś stanął nad brzegiem”).

LEKTOR: (nagranie) Z przemówienia Ojca Świętego Jana Pawła II do osób konsekrowanych, wygłoszonego w Częstochowie (5.06.1979): „Becenny jest, drogie siostry, ten żywy znak, jaki każda z was stanowi wśród ludzi. Tak więc bardzo ważne jest wszystko, co czynicie, ale jeszcze ważniejsze od tego, cokolwiek czynicie, jest to, że jesteście i kim jesteście! A ogarniając wiarą, nadzieją i miłością samego Boskiego Oblubieńca, ogarniacie Go razem w tylu różnych ludziach, którym posługujecie: waszym powołaniem jest inaczey miłować człowieka, pełnią miłować człowieka. Miłować go tam, gdzie już miłował inni nie potrafią! Ogarniacie Chrystusa w chorych, w starcach, w kalekach, w upośledzonych, którymi nikt inny prócz was zajmować się nie potrafi, bo do tego trzeba heroicznego zaprawdę poświęcenia. Ja do dzisiaj mam w oczach wszystkie te domy dzieci upośledzonych. Chociażby jeden z pierwszych, który wizytowałem w Wadowicach, gdzie pracują siostry nazaretanki (w innych miejscach inne siostry, nie chcę tylko nazaretanek chwalić) - wystarczy tam przyjść, wystarczy tam zaprowadzić kogokolwiek. Niech tam przyjdzie najbardziej zagorzały wróg Pana Boga, niech postoi chwilę i niech popatrzy! Jeżeli jest w nim choć trochę człowieczeństwa, musi wyjść stamtąd wstrząśnięty do dna duszy! I to wstrząśnięty równocześnie obrazem tej niedoli człowieka małego, dziecka, a równocześnie wstrząśnięty miarą tego poświęcenia. My wiemy dobrze w Polsce, że tam nikt inny nie pójdzie, że dla tego nikt inny się nie poświęci, tylko ta, która się poświęciła Chrystusowi samemu! I która w człowieku, w tym najbardziej upośledzonym, widzi Chrystusa (...). Oby Polska cieszyła się stale waszym ewangelicznym świadectwem. Oby nigdy nie zabrakło tych serc gorących, tych dusz radykalnych ewangelicznym radykalizmem, które przybliżają Chrystusa bliźnim, które przybliżają Miłość bliźnim!”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń: „Barka” – 2 zw. („Jestem ubogim człowiekiem”).

LEKTOR Z orędzia Ojca Świętego Jana Pawła II do osób konsekrowanych (4.06.1997): „Żyjemy w czasach duchowego chaosu, zagubienia i zamętu, w których do głosu dochodzą różne tendencje liberalne i laickie, często w sposób otwarty wykreśla się Boga z życia społecznego, wiarę chce się zredukować do sfery czysto prywatnej, a w postępowanie moralne ludzi wsącza się szkodliwy relatywizm. Szerzy się obojętność religijna. Nowa ewangelizacja jest pilną potrzebą chwili także w ochrzczonym przed tysiącem lat narodzie polskim. Kościół w pierwszym rzędzie oczekuje od was, że poświęcicie wszystkie siły, aby głosić prawdę o krzyżu i zmartwychwstaniu Chrystusa współczesnemu pokoleniu Polaków i przeciwstawić się największej pokusie naszych czasów – odrzucenia Boga-Miłości”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń: „Barka” – 3 zw. („Ty potrzebujesz mych dłoni”).

LEKTOR Z orędzia do osób konsekrowanych (4.06.1997): „Maryja – pierwsza konsekrowana – jest dla was wzorem otwarcia się na dar Boży i przyjęcia łaski przez człowieka, wzorem całkowitego oddania się Bogu nade wszystko umiłowanemu. Na Boży dar odpowiedziała posłuszeństwem wiary, którym naznaczone było całe Jej życie. Na co dzień obcowiała z niewypowiedzianą tajemnicą Syna Bożego, nie tylko w życiu ukrytym Jezusa, gdy wraz z Józefem przy Nim trwała, ale również w decydujących chwilach publicznej działalności, a zwłaszcza na Kalwarii, gdy pod krzyżem była najgłębiej z Nim zjednoczona w cierpieniu i uwielbieniu Boga. «Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła» (Łk 1, 45). Wiara Maryi przeszła wszystkie próby i nie załamała się. Dla każdej osoby konsekrowanej Dziewica z Nazaretu jest «Mistrzynią bezwarunkowej wierności i niestrudzonej służby» (Vita consecrata, 28). Szukajcie oparcia dla swej wiary w wierze Maryi, aby głosić dzisiaj ludziom wiarę, «która działa przez miłość» (Ga 5, 6).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty przypomniał nam prawdę o naszym powołaniu do świętości, nazywając je „drogocenną perłą”. Mówił także o trudnościach w usłyszeniu głosu powołania i pójściu za nim. Ukazał postawę Maryi, która jest dla nas wszystkich wzorem pełnego zaufania Bogu i trwania przy Nim aż po krzyż. Pozostańmy teraz dłuższą chwilę w milczeniu i rozważmy usłyszane słowa.

WSZYSCY: Pozostają dłuższą chwilę w ciszy (zaleca się dać *podkład muzyczny*).

PROWADZĄCY: Rozważając tajemnicę Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, prosimy Boga o dar naśladowania Maryi w słuchaniu Jego głosu i odpowiadania na dar powołania. W szczególny sposób módlmy się za osoby konsekrowane, by były dla wszystkich członków Kościoła czytelnym znakiem oddania swego życia Bogu i autentycznej służby ludziom.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni. Potem śpiewają pieśń: „Barka” – 4 zw. („Dziś wypłyniemy już razem”).

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Im więcej światła, tym wyraźniej widać nieporządek i brud. Im piękniejszy ideał, tym bardziej rażą uchybienia przeciw niemu. Jak bardzo jasne i piękne jest powołanie ludzi oddanych służbie Kościoła, tak bardzo ranią i gorszą grzechy ludzi Kościoła. Przepraszajmy dziś Pana Boga za zło popełnione przez chrześcijan, a szczególnie za zło popełnione przez duszpasterzy i osoby konsekrowane. Prośmy Pana Boga o pomoc, byśmy w poczuciu odpowiedzialności za świętość Kościoła umieli przewycięzać zło dobrem.

LEKTOR: Z orędzia Ojca Świętego Jana Pawła II na Światowy Dzień Pokoju (1.01.2005): „W obliczu tylu dramatów dręczących świat chrześcijanie wyznają z pokorną ufnością, że tylko Bóg pozwala człowiekowi i narodom przewycięzać zło, by osiągnąć dobro. Swoją śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystus odkupił nas i nabył «za wielką cenę» (1 Kor 6,20; 7,23), uzyskując dla wszystkich zbawienie. Z Jego zatem pomocą dla wszystkich możliwe jest zwyciężanie zła dobrem. Umocniony pewnością, że zło nie zwycięży, chrześcijanin żywi *niezlomną nadzieję*, która go podtrzymuje w krzewieniu sprawiedliwości i pokoju. Mimo grzechów osobistych i społecznych, których ślady noszą ludzkie działania, nadzieja nadaje wciąż nowy rozmach wysiłkom

na rzecz sprawiedliwości i pokoju, wraz z ugruntowaną ufnością w możliwość *zbudowania lepszego świata*. Jeśli w świecie obecna jest i działa «tajemnica bezbożności» (2 Tes 2,7), to nie można zapominać, że człowiek odkupiony ma w sobie wystarczającą siłę, by się jej przeciwstawić. Stworzony na obraz Boga i odkupiony przez Chrystusa, który «zjednoczył się w pewien sposób z każdym człowiekiem», może on czynnie współpracować w triumfie dobra. Działanie Ducha Chrystusa «wypełnia ziemię» (Mdr 1,7). (...) Żaden człowiek dobrej woli – mężczyzna czy kobieta – nie może uchylać się od obowiązku walki, by zło zwyciężać dobrem. Jest to walka, którą toczy się skutecznie jedynie bronią miłości”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w milczeniu.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego, by wszyscy chrześcijanie, a zwłaszcza ci, którzy oddali swe życie całkowicie w służbie Kościoła, miłowali nie „słowem i językiem”, ale „czynem i prawdą”. Przepraszajmy też za wszelkie nieprawości dokonujące się w chrześcijańskich społecznościach, za brak odwagi życia w ewangelicznej prawdzie i zgorzenie. Prośmy, by Duch Święty tym hojniej wylał swą łaskę na wszystkich ludzi Kościoła.

WSZYSCY: Śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Prosimy, Duchu Święty, przyjdź i ulecz rany zadane Kościołowi przez tych, którzy mieli być jasnym znakiem Twej miłości.
- Prosimy, Duchu Święty, przyjdź i ulecz wiarę ludzi zgorzonych przez grzechy chrześcijan, którym zaufali.
- Prosimy, Duchu Święty, przyjdź i ulecz wspólnoty kościelne rozdarte przez niezgodę.
- Prosimy, Duchu Święty, przyjdź i naucz nas żyć w prawdzie. Naucz, jak przewyciężyć dobrem zło popełnione przez ludzi Kościoła.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcie nasz”, śpiewają pieśń „Zjednoczeni w Duchu” lub „Duchu żyjącego Boga, dziś na mnie zstąp”. O 21.37 wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totus Tuus” lub „Weź w swą opiekę”.

Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl